सिष्ठोऽसीति चक्षुर्यद्वाऽअहं प्रतिष्ठास्मि त्वं तत्प्रतिष्ठोऽसीति श्रोत्रं यद्वाऽअहꣳ सम्पदस्मि त्वं तत्सम्पदसीति मनो यद्वाऽअहमायतनमस्मि त्वं तदायतनमसीति रेतो यद्वाऽअहं प्रजातिरस्मि त्वं तत्प्रजातिरसीति तस्यो मे किमन्नं किं वास इति यदिदं किं चा श्वभ्य आ क्रिमिभ्य आ कीटपतङ्गेभ्यस्तत्तेऽन्नमापो वास इति न ह वाऽअस्यानन्नं जग्धं भवति नानन्नं प्रतिगृहीतं य एवमेतदनस्यान्नं वेद ॥ १४ ॥ तद्विद्वाꣳसः श्रोत्रियाः । अशिष्यन्त आचामन्त्यशित्वाचामन्त्येतमेव तदनमनग्नं कुर्वन्तो मन्यन्ते तस्मादेवंविदशिष्यन्नाचामेदशित्वाचामेदेतमेव तदनमनग्नं कुरुते ॥ १५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ [१. २.] ॥ ॥

स यः कामयते । महत्प्राप्नुयामित्युदगयनऽआपूर्यमाणपक्षे पुण्याहे द्वादशाहमुपसद्व्रती भूत्वौदुम्बरे कꣳसे चमसे वा सर्वौषधं फलानीति सम्भृत्य परिसमुह्य परिलिप्याग्निमुपसमाधायावृताज्यꣳ संस्कृत्य पुꣳसा नक्षत्रेण मन्थꣳ संनीय जुहोति ॥ १ ॥ यावन्तो देवास्त्वयि जातवेदः । तिर्यञ्चो घ्नन्ति पुरुषस्य कामान् तेभ्योऽहं भागधेयं जुहोमि ते मा तृप्ताः कामैस्तर्पयन्तु स्वाहा ॥ २ ॥ या तिरश्ची निपद्यसेऽहं विधरणीऽइति । तां त्वा घृतस्य धारया यजे सꣳराधनीमहꣳ स्वाहा । प्रजापते न त्वदेतान्यन्य इति तृतीयां जुहोति ॥ ३ ॥ ज्येष्ठाय स्वाहा श्रेष्ठाय स्वाहेति । अग्नौ कृत्वा मन्थे सꣳस्रवमवनयति प्राणाय स्वाहा वसिष्ठायै स्वाहेत्यग्नौ कृत्वा मन्थे सꣳस्रवमवनयति वाचे स्वाहा प्रतिष्ठायै स्वाहेत्यग्नौ° चक्षुषे स्वाहा सम्पदे स्वाहेत्यग्नौ° श्रोत्राय स्वाहायतनाय स्वाहेत्यग्नौ° मनसे स्वाहा प्रजात्यै स्वाहेत्यग्नौ° रेतसे स्वाहेत्यग्नौ° ॥ ४ ॥ भूताय स्वाहेति । अग्नौ° भविष्यते स्वाहेत्यग्नौ° विश्वाय स्वाहेत्यग्नौ° सर्वाय स्वाहेत्यग्नौ° ॥ ५ ॥ पृथिव्यै स्वाहेति । अग्नौ° अन्तरिक्षाय स्वाहेत्यग्नौ° दिवे स्वाहेत्यग्नौ° दिग्भ्यः स्वाहेत्यग्नौ° ब्रह्मणे स्वाहेत्यग्नौ° क्षत्राय स्वाहेत्यग्नौ° ॥ ६ ॥ भूः स्वाहेति । अग्नौ° भुवः स्वाहेत्यग्नौ° स्वः